

תת"ע 16328/08/23 - מדינת ישראל נגד יזן מסעוד

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 16328-08-23 מדינת ישראל נ' מסעוד
תיק חיצוני: 10251980156

לפני	כבוד השופט סגל דבורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	יזן מסעוד

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 24.12.23 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין. הדו"ח ניתן למבקש במעמד ביצוע האכיפה ובו זומן המבקש לתאריך 23.10.23. עקב המלחמה בוטל הדיון הנ"ל והמבקש זומן בשנית ביום 11.11.23 בשעה 14:47 בביתו תוך שהזימון נמסר ישירות לידי הנמען הרשום ונושא חתימת ידו (ראה זימון סרוק לנט המשפט). מאישור המסירה הסרוק לנט המשפט עולה כי המבקש זומן לדין באמצעות מסירה "לידי הנמען הרשום". אישור המסירה מולא כנדרש לרבות ציון שם המוסר, מועד המסירה וכיוצב' וראה לענין זה עפ"ת 16209-10-22 (מחוזי חיפה) עבד אלגני נ' מדינת ישראל (26.12.22).

2. המבקש הורשע בעבירה של נהיגה ברכב שנמסרה עליו הודעת אי שימוש בניגוד לתקנה 308 (ד) לתקנות התעבורה ועונשו כלל הטלת רכיב פסילה בפועל בת 3 חודשים - תקופת פסילת המינימום המחויבת בחוק, פסילה מותנית של 1 חודש למשך 1 שנה וקנס כספי בסך ₪ 1,500

3. הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 18.03.24, בחלוף שלושה חודשים בקירוב ממועד מתן פסק הדין בעוד פסק הדין עצמו נמסר למבקש עצמו כבר ביום 04.01.24 (ראה אישור מסירה בנט).

4. לטענת המבקש לא קיבל זימון לדיון.

5. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור המסירה המפורט לעיל וכי אין בטיעוני המבקש כדי להצביע על עיוות דין או פגם בחזקת המסירה כדין.

6. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

7. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי לישנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי

התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה **בהסכמת התובע**". בקשה זו הוגשה בחלוף מספר חודשים מעת מתן פסק הדין ובהעדר הסכמת תובע. טעם דיוני זה שומט את הקרקע לביטול פסק הדין.

8. יתרה מכך - מן ההיבט המהותי - על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו **רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018)** (להלן: "עניין סאלם")).

9. לעניין אי התייצבות לדין - הרי שאין בעמדת המבקש כדי לסתור את חזקת המסירה כדין ואף אין בטענותיו כל התייחסות, כאמור, לאישור המסירה המצוי והסרוק לנט המשפט לפיו אישור המסירה נמסר לידי הנמען הרשום. האישור מולא כנדרש לרבות ציון שם עובד הדואר וחתימתו וכן מועד המסירה (וראה לענין זה עפ"ת 16209-10-22 (מחוזי חיפה) עבד אלגני נ' מדינת ישראל (26.12.22)). המבקש לא עמד בנטל הרובץ על כתפיו להראות כי אי קבלת דבר הדואר נבע מסיבות שאינן תלויות בו וראה לענין זה עפ"ת 25991-10-22 (מחוזי חיפה) איזגיאייב נ' מדינת ישראל (15.12.22). ניתן היה בנקל ואף מחויב היה, לערוך בירור מול רשות הדואר לבדיקת תקינות המסירה השנויה לעמדת המבקש במחלוקת ודבר לא נעשה בענין זה, חרף סד הזמנים המאפשר עריכת בירור מול רשות הדואר בהינתן כי נתוני המסירה עודם שמורים ברשומותיה.

10. לענין חשש מעיוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש ולמעשה כלל לא נטענה טענה לגופו של ענין.

11. יצוין כי מידת העונש שהוטל על המבקש הינה מידתית ואף מקלה.

12. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחת.

ניתנה היום, י' ניסן תשפ"ד, 18 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.

